
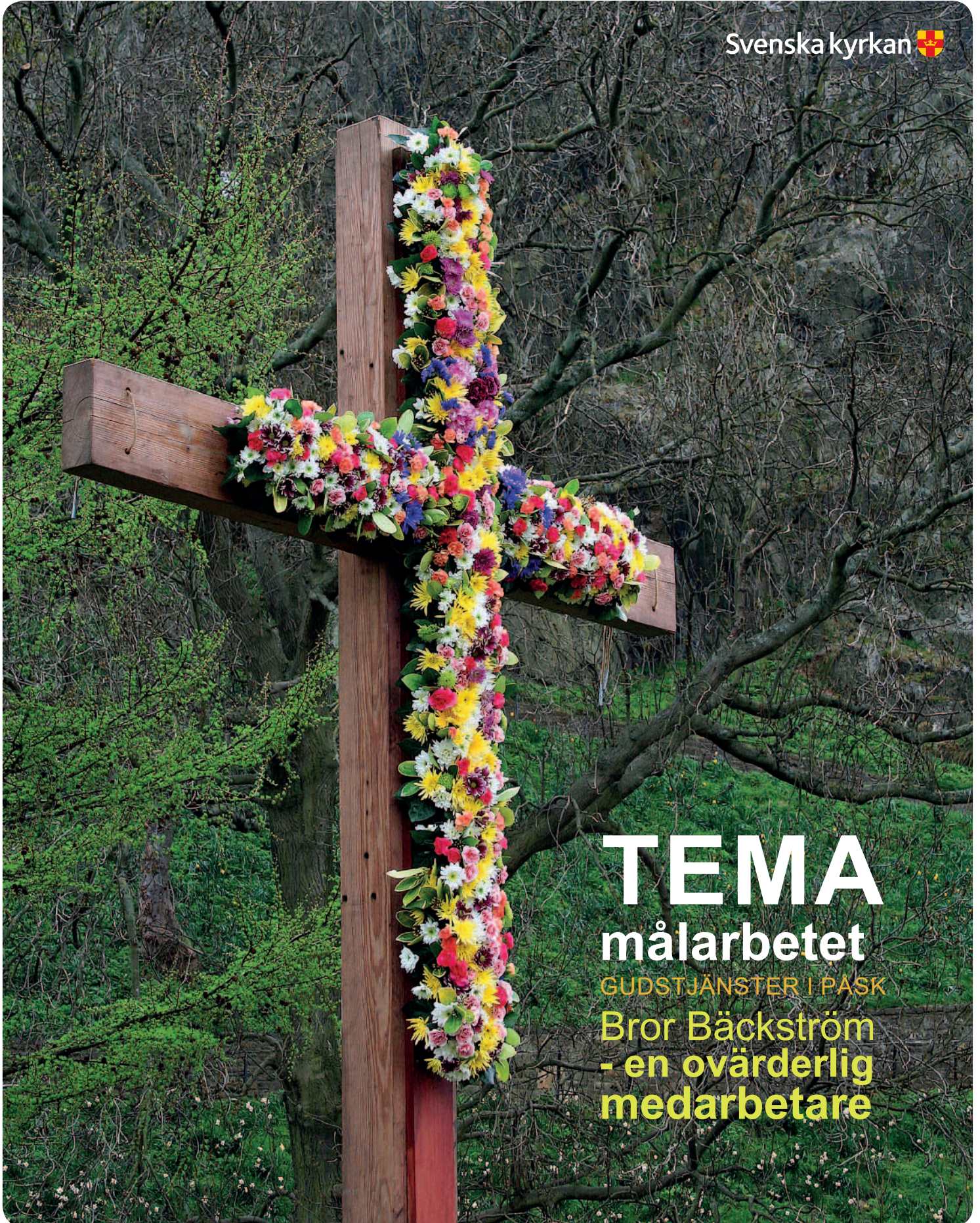

Siriklockan

Fryksände pastorats kyrkblad

Svenska kyrkan

TEMA

målarbetet

GUDSTJÄNSTER I PASK

Bror Bäckström
- en ovärderlig
medarbetare

Vi som vill bo på landet!

Ibland tänker jag att en av de största utmaningarna vi har är att stötta varann och tillsammans glädjas över att vi har förmånen att få leva och verka i denna vackra bygd.

Vi har valt just detta och närheten människor emellan tillsammans med det ”goa” värmländska kynnet gör att vi bara råkar trivas gott här; detta är vår plats på Jorden.

Det är ju annars lätt att tro att det är något fel på oss; vi som vill ha det såhär – inte minst när urbaniseringen vindar blåser allt hårdare och Sverige är det land i Europa som tömmer sin landsbygd allra snabbast. Köpcentra i all ära, men hur skönt är det inte också att få slippa parkeringshus, rusnings trafik och rödljus. Utflyttningen från landsbygden innebär att våra ekonomiska resurser dräneras. Allt handlar dock inte om materiella resurser. Det entreprenörskap och den glädje som finns i vår bygd är faktiskt mer värdefullt än det finaste guld. Samma sak är det med den närhet och igenkänning människor här uppe genererar; dessa värden ger alldeles unika förutsättningar till goda möten och aktiviteter. Det ser vi inte minst på allt vi skapar i vår kommun. Tänk att så få kan göra så mycket!

Samma förhållande gäller, tänker jag, för vårt pastorat med våra fyra församlingar. Ibland kan det ha gått en vecka, och då jag summerar alla förrättningar - begravningar, dop och vigslar; gudstjänster; möten med konfirmander, barn och deras föräldrar; möten med äldre i väntjänstgrupper och syföreningar samt möten på kyrkogårdar och församlings-

hem, kan jag ofta konstatera att vår kontaktyta på en enda vecka kan vara upp emot 1000 personer.

Många församlingar i städer kommer inte i närheten av denna breda och stora kontaktyta, trots mer personal och en starkare budget. Därför är jag stolt och glad att få tillhöra och vara en del i en kyrka som har en så stark förankring i sin bygd som vår Svenska kyrka. Jag är också glad över att få vara en del i ett så gott arbetslag som åstadkommer så mycket fint och betydelsefullt.

Kyrkans uppdrag är att i tider av glädje och i tider av sorg bära fram budskapet om Jesus Kristus. Jesus som i en tid av förföljelser, misstro, ringaktning och segregation i ord och handling kunde visa på den lilla människans värde och unika plats i Guds skapelse. Det är arvet vi har att förvalta tillsammans. Det är budskapet vi har att fortplanta mellan generationer – att livet har en mening, att en vakande god Gud finns nära oss och att vi alla är älskade.

Ibland tänker jag att det kanske är lättare för oss som bor på landet att ta till oss detta budskap. Det är som att färre saker kommer emellan, samtidsbruset hörs inte lika högt och det genuina budskapet från Gud når lättare fram.

Det är inte undra på att det är på landet jag vill vara präst.
Johan Bonander, kyrkoherde

innehåll

SIRIKLOCKAN nr 1 2015 *Kyrkblad för Svenska kyrkan i Fryksände, Lekvattnet, Vitsand och Östmark*

Box 52, 685 22 Torsby • info@sfryksandeforsamling.se • www.fryksandeforsamling.se • Ansvarig utgivare: AnnKatrin Uppvall
Layout: Birgitta Brorson • Tryckt hos Ramströms Tryckeri • Upplaga: 5000

2 KYRKOHERDEN HAR ORDET	15 GUDSTJÄNSTER I PÅSK
Fryksände, Lekvattnet, Vitsand och Östmark
3 ORDFÖRANDEN HAR ORDET	16 FRÅN ORGEL TILL PICCOLA
Wermland Operas orkester
4 TEMA MÅLARBEDET
Att möta framtiden med tillförsikt	17 SIRILEGENDEN
Siri - vem var hon?
5 VÄRLDEN HAR KOMMIT TILL TORSBY
Nya Torsbybor	18 BETRÄKTELSE I PÅSKTID
av Ingela Älvskog
6 VEM ÄR MIN FÖRSAMLINGSPRÄST
Förändringar i pastoratet	19 ANSLAGSTAVLAN
Smått och gott
7 TACK FÖR DESSA ÅR
Avtackning av Sabine Hasse Lass	20 UTROTA HUNGERN
Ge en gåva som förändrar
8 EN OVÄRDERLIG MEDARBETARE
Bror Bäckström	22 FRÅN KYRKA OCH HEM
i Fryksände pastorat
11 MEDMÄNNISKA
Kerstin Herbertsson	23 I ÅR VAR JESUS EN HON
Julkrubba i Lekvattnet
12 GUDSKÄRLEKEN
av författaren Else-Britt Kjellqvist	24 FRYKSÄNDE PASTORAT
Kontaktuppgifter
14 KONFIRMATIONER
1954- och 1964-års konfirmander	

Det blir allt ljusare!

Så är då våren i antågande, dagen dröjer sig kvar och ljuset kommer allt tidigare. Redan nu kan vi höra vårfåglar sjunga.

När jag skriver dessa rader har nyligen svenska rallyt varit för handen. Vårt pastorat hade stiftets uppdrag att samordna kyrkans närvaro på de ställen där många människor kommit samman. Ofta då många samlas finns behov av hjälpande händer och någon som lyssnar och är en medmänniska.

Antagen församlingsinstruktion

Vi har även fått vår församlingsinstruktion med beröm godkänd från stiftet och den är nu antagen av Domkapitlet. Handläggare som granskat vår instruktion berättade att de märktes att vi haft en bred och inkluderande process i framskrivandet av detta måldokument, vilket stämmer.

Redan i somras satt en arbetsgrupp med ledamöter från samtliga församlingsråd under ledning av kyrkoherden och tog fram ett utkast och under hösten har vi bearbetat text och innehåll parallellt som vårt målarbete pågått. All personal, förtroendevalda och frivilliga har varit inbjudna att delta i denna process.

Nu vet vi vart vi är på väg och varför. Och att vi alla har att ro åt samma håll.

Lite längre fram i detta nummer av Siriklockan berättar vår kyrkoherde mer om instruktionen och dess innehåll.

Budget i balans

Jag kan också konstatera att vi nu lyckats genomföra konkreta åtgärder för att komma ikapp med det budgetunderskott pastoratet haft under några år. Vi kan inte som pastorat använda sparade medel för ordinarie drift – det är viktigt att ha en budget i balans. I längden är detta en fråga om respekt gentemot alla kyrkotillhöriga; att vi på bästa vis anpassar oss till den ”kostym” som är oss given.

Så vill jag passa på att framföra mitt varmaste tack till vår kantor Sabine Hasse Lass och vår kyrkvaktmästare Lars Inge Bergström. Båda går nu vidare till andra tjänster; Sabine som medhjälpare i en större gosskör i Uppsala och Lars-Inge som begravningsentreprenör på Torsby begravningsbyrå. Såväl Sabine som Lars-Inge har tjänstgjort lång tid hos oss och betytt mycket för oss alla. Jag önskar dem all lycka i det nya de nu ska företa sig.

Med önskan om en glad och fin påsk!

*Rune Mattsson
Kyrkorådets ordförande*

Att möta framtiden med tillförsikt

Text: Johan Bonander Bild: Birgitta Brorson

I det senaste numret av Siriklockan lovade jag att i detta marsnummer berätta om vad som händer i vårt pastorat utifrån ett organisatoriskt perspektiv.

Jag nämnde att vi avslutat ett målarbete som bland annat lett fram till en ny församlingsinstruktion. En församlingsinstruktion är ett "svenskt kyrkligt måldokument" som alla församlingar/pastorat i Svenska kyrkan, dvs. i hela landet, skriver fram vart fjärde år. Vårt pastorats instruktion är nu antagen av Karlstad stift och finns att läsa och ladda ned som pdf-fil på vår hemsida: www.svenskakyrkan.se/fryksande

Vad vi kom fram till i vår församlingsinstruktion

Inledningsvis kom vi fram till att vi som kyrka har att verka i en spännande bygd och att fryksdalingarna är lojala med sin Svenska kyrka. Nästan 90 % av fryksdalingarna är medlemmar i Svenska kyrkan och vi har mycket få utträden. Dop- och konfirmandtalen är fortsatt höga. Vi möts flitigt i olika former av gudstjänster; särskilt vid dop, begravning, konfirmation och vigslar. Mycket av vårt arbete består således i att bevara och vidareutveckla de goda relationer som redan finns.

Urbaniseringens utmaningar

Samtidigt har vi som bor och verkar i Torsby kommun en rad utmaningar gemensamt. Många av dessa går att härröra till det man med ett modernt ord benämmer urbanisering dvs. trenden att fler och fler vill bo och verka i städer och större tätortscentra. Här har nu vår kyrka ett kolossalt ansvar att finnas kvar och vara en levande bastion av hopp och gemenskap genom våra syföreningar, körer, samtalsgrupper, gudstjänster, det omfattande barn- och ungdomsarbetet m.m.

Prioritera diakonin

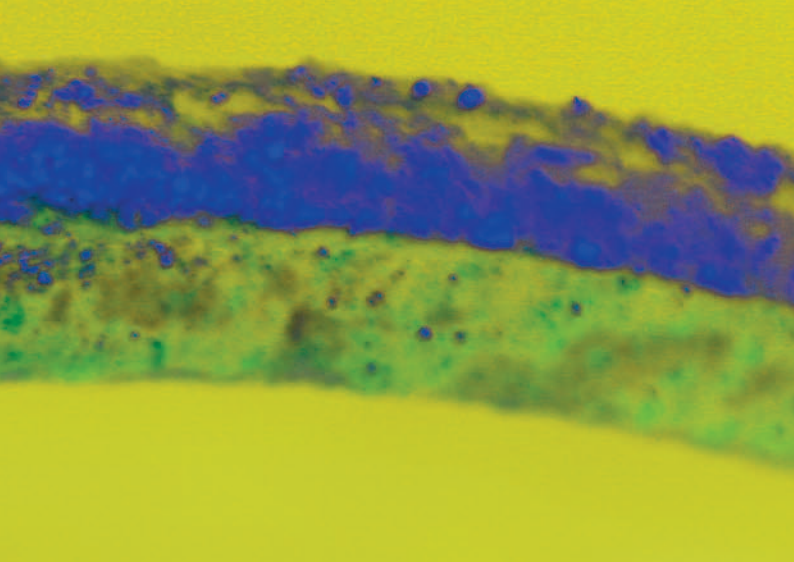
I vår församlingsinstruktion lade vi även grunden för de kommande årens prioriteringar. En sådan prioritering är den diakonala. Att vara diakonal är en av kyrkans grundläggande uppgifter och står för medmänsklighet i handling.

Utöver närvaron på sjukhus och vårdinrättningar, vän-tjänst, sjukavård, stödsamtal och sorgegrupper, närvaro i krisarbete, utbildningar (t.ex. i självmordsprevention) och samtalsgrupper så startar vi nu ett projekt att göra prostgården i Torsby till en levande mötesplats för gammal som ung. I kommande nummer av Siriklockan kommer vi att berätta mer om det projektet.

Vidare ska vårt gudstjänstliv ska präglas av delaktighet, nyfikenhet och en vilja att möta människor där de är.

Många är idag ovana vid att fira gudstjänst och därför ska vi mer aktivt söka former och möjligheter där även ovana gudstjänstbesökare känner sig hemma. Detta ska vi söka genomföra i de gudstjänster där vi särskilt möter barn och familjer. Det har alltid varit kyrkans utmaning att kombinera tradition och förnyelse och kanske är den utmaningen idag viktigare än någonsin. Som en del i detta förnyelsearbete ingår också att arbeta för ett breddat musikutbud i alla församlingar i pastoratet.

Detta är bara något av det vi kom fram till och vi kommer att informera om vårt förnyelsearbete och våra prioriteringar allteftersom i Siriklockan. Läs gärna församlingsinstruktionen som finns på vår hemsida.

Att bromsa samtidigt som vi gasar

Som en del i höstens målarbete ingick också för ledningsgruppen att göra en analys och åtgärdsplan för att komma ikapp med det underskott som budgeterats de senaste åren. För mig som kyrkoherde är det viktigt att vi arbetar inom de ramar som är oss givna. Inte på annat vis kan vi bygga en kyrka som håller in i framtiden. Det är min målsättning som kyrkoherde att de besparingsåtgärder som nu måste genomföras ska vara så lite kännbara som möjligt "utåt" dvs. för Dig som brukar kyrkans tjänster.

Åtgärder som du kan komma att märka av:

Förrättningslördagar - Vi har nu infört så kallade förrättningslördagar. Det innebär att varje jämn lördag finns sammanlagt fyra tider för begravning, dop och vigsel. Dessa lördagar infaller jämna veckor och de begravningar som är möjliga på lördagar är nu s.k. kremationsbegravningar.

Tider för s.k. jordbegravningar (och naturligtvis även tider för kremationsbegravningar) finns att boka varje torsdag och fredag kl 10.00 respektive 13.00.

En konsekvens av att vi nu inför så kallade förrättningslördagar är att församlingshemmet i Torsby tas mer i anspråk för dopkaffe och minnestunder en och samma lördag. Vi genomför därför nu en ombyggnation så att källarvåningen inklusive dess nyrenoverade och uppfräschade barnrum kan passa för dopkaffe.

(Om pingstafton, midsommarafton m.fl. liknande populära vigsellördagar infaller på udda helger, som i år, kan givetvis vigslar bokas dessa lördagar.)

Öppethållande - Pastorexpeditionen är nu öppen måndag - torsdag kl 10.00-12.00. Men förstås finns personal tillgänglig övrig tid. Längst bak i tidningen finns direktnummer till alla. Fryksände kyrka och Siris kapell är öppna vardagar 09.00-15.30, lördagar och söndagar i anslutning till förrättningar och gudstjänster. Vitsands, Östmarks och Lekvattnets kyrkor är öppna vardagar under sommarhalvåret, lördagar och söndagar i anslutning till förrättningar och gudstjänster.

Sandning - Snöröjning och sandning av kyrkogårdarna genomförs måndag-fredag då kyrkogårdspersonalen är i tjänst. Den sandning och snörökning som är aktuell lördagar och söndagar sker i anslutning till aktuella gudstjänster och förrättningar dvs. kring respektive kyrka och kapell.

Världen har kommit till TORSBY

Vi möter "dom" på gatan, i livsmedelsbutikerna och på Röda Korsets Kupan. Det är människor som flytt från sina hemländer som Syrien, Irak, Somalia och Eritrea och som vill börja ett nytt liv här.

Deras asylärenden är under utredning av Migrationsverket och kan ta tid att avgöras. Fram till beslut om uppehållstillstånd får de asylsökande delta i SFI (svenska för invandrare).

Vi är många som tycker att integrationen ska påbörjas så fort det är möjligt. Ett språkcafé som startades i litet format i pastoratet har nu tagit en fast form med hjälp av frivilliga och praktikant. Ett tiotal "elever" från de tillfälliga flyktingboendena i Svenneby och Fensbol samlas på söndagarna efter kyrkkaffet i ca en timme där de tränar sig på att konversera på svenska genom olika aktiviteter t ex sång, matlagning och spel. Mia Järnry åker också ut ut till deras flyktingboenden och undervisar dem där. Vi hoppas att vårt initiativ kan inspirera andra att följa efter.

*Hjördis Sundberg
Mia Järnry*

Vem är min församlingspräst?

Text: Johan Bonander Foto: Birgitta Brorson

I förra numret av Siriklockan mötte ni prästerna Keinth Lundquist och Ingela Älvskog. I detta nummer möter ni vår vikarierande präst Kerstin Herbertsson, som arbetar halvtid.

Utöver Keinth, Ingela (Peter Styrman, för närvarande tjänstledig för att arbeta som präst inom Evangeliska Fosterlandsstiftelsen, EFS) och Kerstin så tjänstgör jag, Johan Bonander. Då nu rollen som kyrkoherde tar sin tid, tjänstgör jag inte lika mycket i olika förrättningsgudstjänster längre. Detta är något jag förstås saknar men som är en naturlig konsekvens av min nya tjänst.

I vårt pastorat finns fyra församlingsråd, ett för varje församling. I församlingsrådet i Lekvattnet och Östmark ingår även Keinth och Ingela ingår i Vitsands församlingsråd. Jag ingår i Fryksände församlingsråd.

Från och med årsskiftet finns ett och samma kyrkoråd för alla församlingar. Kyrkorådet har tillsammans med kyrkoherden verksamhetsansvar för hela pastoratet – ett mandat som ska utövas i dialog med församlingsråden. Det pastoratsgemensamma kyrkorådets utökade mandat är en konsekvens av förändringar i Kyrkoordningen, vilka trädde i kraft vid årsskiftet 2013/14. I kyrkorådet ingår representanter från alla församlingsråd samt kyrkoherden. Rune Mattson är rådets ordförande.

Prästen och prästgården, en svunnen tid

Om vi bara går tillbaka knappt tio år i tiden så var det så i vårt pastorat att varje församling hade sitt egna kyrkoråd med verksamhetsansvar, en prästgård och en församlingsanknuten präst boendes i densamma. Idag är jag den ende prästen som bor i pastoratet och därtill i tjänstebostad (Östmarks prästgård). Bortsett från prostgården i Torsby, som nu ska bli en

mötesplats för ung och gammal, så har de övriga prästgårdarna i pastoratet sålts; dvs komministergården på Holländergatan, prästgårdarna i Lekvattnet och Vitsand. Det är tråkigt men detta är en landsövergripande trend. Det blir allt vanligare att även prästen, i likhet med läraren, skolsköterskan med flera pendlar in och ut ur församlingen och ibland till och med kommunen.

Alla tjänstgör nu överallt

Sedan många år tillbaka tjänstgör samtliga präster utifrån ett pastoratsövergripande begravnings- och dopjoursschema. Det innebär att även om en präst har ett så kallat församlingsansvar för en församling så begraver, döper och viger man som präst i alla församlingar i pastoratet. Vad gäller söndagens gudstjänster så finns nu också en viss rotation. Det är viktigt att den präst du möter i de olika förrättningarna – och det är ju där vi i huvudsak möts rent statistiskt – även firar gudstjänst i din församling.

Nästan 80% av pastoratets alla invånare bor i Fryksände församling. Tanken att varje församling har sin egna präst faller på sin egen orimlighet då de 3,5 tjänster som i dagsläget tjänstgör nu finns till hands för alla i pastoratets fyra församlingar.

Men kommer det till att planera och diskutera särskilda önskemål om t.ex. gudstjänstlivet i din församling vänd dig då till den präst som ingår i ditt församlingsråd. Det vill säga: Keinth i Lekvattnet och Östmark, Ingela i Vitsand och Johan i Fryksände.

Tack för dessa år SABINE!

Text och foto: Keinth Lundquist

På Kyndelsmässodagen avtackades Sabine Hasse Lass, i Lekvattnets kyrka efter 24 år som kantor i pastoratet. Söndagen till ära firades familjegudstjänst som inleddes med ett traditionsenligt ljusståg från Finnskogscentrum i Lekvattnet.

I Gudstjänsten framförde barntimmebarnen ett spel över Jesus då han bars fram i templet av Maria och Josef. Barnen framförde också några sånger som de övat på inför avtackningen av Sabine. Efter själva gudstjänsten så avtackades Sabine av barnen som gjort teckningar och hälsningar till Sabine.

Medarbetare och representanter från församlingen överlämnade gåvor och blommor, och framförde också sitt varma tack för tiden i Lekvattnet.

Yvonne Johansson överlämnade en gåva och framförde sitt varma tack från Missionsförsamlingen i Lekvattnet och

tackade för gott samarbete under alla dessa år. Tonträffen, kyrkokören i Lekvattnet, avtackade Sabine söndagen innan.

Under tiden i Lekvattnet har Sabine övat och lett kyrkokören, haft ansvar för barnkören samt tjänstgjort som kantor vid gudstjänster och förrättningar.

Sabine och Hans kommer nu att flytta till Uppsala, där de köpt hus. I och med flytten kommer de närmre sina barn, Anna-Lena och Christian. I sitt nya arbete i Uppsala kommer Sabine att leda en stor gosskör i Uppsala samt att administrera musikverksamheten.

En ovärderlig medarbetare

Text och foto: Inger Vahlqvist Jansson

Att Bror Bäckström betytt mycket för Fryksände Kyrka står helt klart, då han på en rundvandring i kyrkan visar på olika föremål och uppfinningar, som han gjort för att underlätta olika sysslor och försköna kyrkan på olika sätt.

Hans ledstjärna har alltid varit att pengar inte skall slängas ut i onödan, och därför har Bror under årens lopp fixat till många vackra, funktionsdugliga och troligen billigare lösningar, än vad som annars varit tänkt. Kyrkan har betytt mycket för Bror, och han har under många år funnits i kyrkans värld, inte som präst, men på andra sätt, bl a som ordförande i kyrkorådet under nio år.

Bror är 91 år gammal och är född i Torsby. Han gick folkskolan i Torsby och har under sin levnad haft många olika jobb. Först jobbade han som springpojke i specialaffär och bageri, hamnade sedan på en snickerifabrik, där han var tills kriget började och fabriken lades ned. Han lärde sig under dessa år att hantera trä och mekanik. Därefter blev det militärtjänst fram till krigsslutet 1945. Bror var då 22 år gammal och fick försörjningsansvaret för sin mor, då hans pappa dog. Både hans mor och han själv ställde sig frågande inför framtiden. Hur skall det bli?

Under krigsåren hade Bror många tankar på prästycket, och en fältpräst sa att han skulle börja inom Missionsförsamlingen. Bror kunde dock inte riktigt foga sig i deras verksamhet och prästycket blev orealistiskt för honom. Han började då läsa maskinteknik på korrespondens och lärde sig mycket om material, produktionsmetoder och fick bra teoretisk insikt. Under tiden jobbade Bror på bilverkstad fram till år 1952.

När kommunen startade en verkstad för skyddat arbete sökte Bror en tjänst som arbetsledare inom mekanisk verk-

stadshantering, där han blev kvar till 1980. Kommunen drev denna verksamhet och det byggdes en ny och större verkstad i Torsby, där Bror först blev arbetsledare sen biträdande verkstadschef och till sist verkstadschef. De sista fyra åren fick han en tjänst som teknisk rådgivare fram till 1988, då Bror gick i pension. Sen dess har Bror hållit på med mekanik på hobbybasis och jobben har fyllts på hela tiden.

Bror visar på olika föremål som han tillverkat för att underlätta olika arbetsmoment. De har en praktisk funktion, men gör dessutom kyrkan vackrare. Att Bror också är smed vittnar otaliga föremål om.

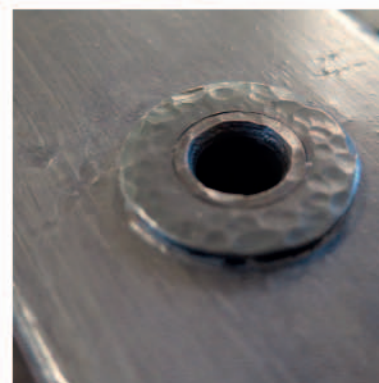
I kyrkan finns specialbössor, upphängningsanordningar för kollektihåvor, processionskors, kyrkoherdestavar, portnyckel och många andra föremål.

Här finns processionsljus som fogas samman med altarljusen, genom att sätta ihop de båda konstruktionerna. Det är ofta ungdomar som bär dessa processionsljus.

– Sen har jag gjort ljushållare för bänkarna, s k bänkljus och borrade 100-tal nya hål. Dessa används på juldagsmorgon tillsammans med gamla ljus, berättar Bror.

En platta lades in i ett nytt golv till altaret som är demonterbart, vilket betyder att golvet kan tas upp och läggas åt sidan.

Bror har också gjort en påskljusstake, som byts ut varje påsk samt adventsljusstakar i mässing som används varje jul. Bakom ikonerna i kyrkan har Bror en upphängningsanordning, som han tillverkat.

Dopfunten är mekaniserad med en vev i foten.

– Jag har gjort hålet så att man kan sticka in en vev, sen kan det fällas ned hjul. Det sker en utväxling genom att man trycker ner hjulen, sen kan man rulla den 150 kg tunga täljstenen, som funnits här sen 1200-talet, före den gamla kyrkans tid. Bror visar med sin käpp och berättar.

– Järnräcken till läktaren gjorde jag i samband med en renovering. Ordföranden för kyrkorådet fick ett anbud, som blev dyrt. Då gjorde jag det själv istället. Räckena är av hamrat stål, hundratusentals hammarslag har jag slagit innan ytan blev bra. Det tog många timmar. Den gjordes inför 100-års jubileét 87-88, då kyrkan genomgick en omdaning, då bl a bänkar ersattes med stolar.

Ljusbäraren i Sirikapellet, kallad för skeppet är också mycket speciellt.

– Det är många som velat kopiera denna ljushållare, säger Bror, men jag vill inte att det görs någon kopia, men fotografera får man gärna. Det var egentligen barnverksamheten som kom på idén med en ljusbärare och skolbarnen kom in med olika skisser. Kyrkoherden bad mig titta på detta och eftersom kyrkor och skepp hör ihop, särskilt vid kusterna, så fick jag idén att smida ett skepp med olika symboler.

I Sirikapellet finns också pengabössor med samma fot som skeppet.

Bror har också gjort en unik textilupphängning för korkåpor, bårtäcke och olika textilier.

Att vara

MED- människa

Text och foto: Inger Vahlqvist Jansson

Det är torsdagskväll, solen värmer skönt mellan skurarna och utanför församlingshemmet i Torsby berättar komminister Kerstin Herbertsson om sitt liv. Om en liten stund skall hon hålla en mässa med nattvard i Siris Kapell.

Kerstin Herbertsson, är präst i Fryksände Pastorat sen några månader, och bor i Gräsmark med sina portugisiska vattenhundar, Talita och Zoya och trivs förträffligt.

– Det är så vackert i Värmland, då jag var på en utbildning i Värmland för ca 20 år sedan, föll jag för landskapet och tänkte att här vill jag bo. Allra vackrast är det nog ändå i Gräsmark, säger Kerstin med ett leende.

Hennes dröm om Värmland har blivit verklighet, fast hon pendlar tillbaka till Ullared då och då till sin man, som fortfarande bor kvar där.

Kerstin har fem barn, två pojkar och tre flickor och hennes äldste son var med som assistent då hon prästvigdes i Karlstads Domkyrka år 2008. Äldste sonen bor idag i Lund och Kerstin har en dotter i Småland, medan de övriga barnen bor i närheten.

– Jag har också nio barnbarn, berättar Kerstin stolt, och ibland tar de tåget hit själva för att hälsa på mig.

– Tidigare har jag jobbat ibland som lärare och tio år i vården. Det var lärorika år, men jag kände att det egentligen var något annat jag ville jobba med. När barnen var små hade vi också mjölkkor och skog, och det var alltid mycket att göra. Då yngste sonen föddes nio veckor för tidigt, blev det en oerhört jobbig tid med sjukhusbesök och oro. Till hjälp under denna svåra tid hade jag en underbar svärmor, berättar Kerstin. Jag upplevde då en stor tacksamhet och kände mig ödmjuk inför livet. Mina studier till präst påbörjades därför ganska sent, så min äldste son blev därför klar sex år före mig.

– Därefter har jag också haft en del bekymmer med min hälsa och opererats nio gånger för olika ledbesvär, fast idag känner jag mig bra. I mitt jobb här i Fryksände Pastorat har jag hand om gudstjänster, dop, begravningar och vigslar.

Kerstin jobbar också sen sex tillbaka också som jourhavande präst. Både den som ringer och den som svarar är anonym. Det finns alltid någon som svarar i telefonen från klockan 21:00 på kvällen till 06:00 på morgonen (genom SOS 112).

– I rollen som jourhavande präst försöker jag nå människorna i den situation de befinner sig, jag ger oftast inte råd utan tror på att alla inom sig vet vad de egentligen vill. Jag lyssnar och vill hjälpa genom att agera som medmänniska, säger Kerstin.

Författaren Else-Britt Kjellqvist skriver om

Gudskärleken

Text: Else-Britt Kjellqvist Bild: Birgitta Brorson

Texten ni får ta del av här är ett kapitel ur min kommande bok som kommer heta I namn av kärlek. Boken tar sin början i den ondska som är dold för att sluta i den kärlek som aldrig dör. Boken kommer att bestå av femton kapitel med rubriker som: *Religiös ondska, Den goda viljan, Evangelisten som ångrade sig, Att leva i Kristus, Drabbad av ljus och ande samt Fri att älska.*

För mig är det en oändlig skillnad mellan Guds kärlek och människors. Människan är bristfällig annars vore hon Gud men om vi arbetar med våra brister finns det möjlighet att vi så småningom blir lite mer gudsliknande, alltså kärleksfullare. Gud är kärlek. Och kärlek är Gud vilket innebär att i all kärlek, även människors – oavsett om det rör sig om barn och föräldrakärlek, vänskap eller erotisk kärlek - finns Gud med.

Om Gud ger sig till känna är han ljus eller eld. Men det rör sig om en annan eld än den som lämnar förkolnade rester. Sloknar denna eld – sloknar allt. Det handlar om kärlekens eld – Guds brinnande kärlek till oss alla.

Den elden drabbade författaren Eva Lisina under hennes arbete med att översätta Bibeln till tjuvasjiska. I januari 1995 var hon i Tjetjenien tillsammans med ”soldatmödrarna” för att leta efter en ung man som tidigare hade varit hennes student. Hon befinner sig vid kanten av ett skjutfält där det finns en smal löpgrav utgrävd och börjar gå över fältet. Det mörknar och dimman lägger sig. Hon skriver:

”Vart skulle jag gå? Jag tar några steg och faller i ett dike som av soldaterna har använts som avträde. Kravlar mig upp, prövade: benen hade hållit. Jag ropar: Kom och hjälp! Vem kunde hjälpa? Jag greps av fasa, en dödlig skräck. Vad kan en människa göra i ett sådant läge? Det enda var att be, jag bad: Gud, låt mig få leva för min systers skull (som utvecklingsstörd och som jag har ansvar för). Inför Gud talade

jag absolut sanning: min syster skulle komma att fara mycket illa utan mig. Och jag kände: Gud hör mig. Så fort jag hade uttalat dessa ord var det något som reste sig bakom min rygg. Jag tyckte att det var en Eld som nådde himlen. Denna eld omgav mig från tre håll, gick tvärs igenom mig. Jag kan också kalla denna Eld för Kärlek, en ändlös, barmhärtig Kärlek. Mina tårar strömmade... Aldrig hade jag upplevt en sådan glädje, det gick inte att uttrycka den med mänskliga ord. Och det var en sådan Styrka, en sådan Sanning att mycket blev till intet inför det. Detta var en levande Eld, jag kände dess andning med ryggen, därför lutade jag mig en smula tillbaka, hade jag vänt ansiktet skulle jag - ha förkolnat... jag vet inte hur många minuter detta fortgick.”

När Eva Lisina efter några dagar återvänt till Moskva och sitt skrivbord: ”återvände samma Eld till mig – nu redan en annan än den på fältet – mina tårar strömmade och jag skakades igen av medvetandet om en ändlös Kärlek... Så fortsatte det under några dagar, sedan försvann Elden, jag kände mig fullständigt uttömd, som om av mig återstod ett skal...”

Gud valde att skapa oss fria, annars är kärlek inte möjlig. Vi har ett fritt val att välja ett liv i kärlek eller inte. Men det gäller också att söka och denna ”kärlekens Gud lovar oss också att vi skall finna, att vi är älskade och att han är med oss alla dagar in till tidens ände”, skriver Jonas Gardell i sin bok Om Jesus.

Else-Britt Kjellqvist är poet, författare och psykoanalytiker. Hennes femte diktsamling *Ordet* kom 2012 likaså romanen *Magdalenas bekännelser*. Andra böcker är: *Rött och Vitt*. Om skam och skamlöshet; *Ledaren på den inre scenen*. Psykoanalytiska perspektiv på grupper och ledarskap; *Glöd i mörker*. Konstnärssjälens, skapandet och psykoanalysen; *Döda fåglar flyger inte*. Om gränser för det mänskliga; *De får vingar*. Anden och psykoanalysen – en civilisationskritik; *Fågel, fisk eller fjärl?*

Essäer om skapande; *Skammens väg till kärlek*. Else-Britt har gästpredikat i Östmarks 2006 kyrka och läst sina dikter i en Östmarksmässa 2012.

Vi har alla ett val, att söka eller inte, men oavsett vad vi gör upphör därmed inte Gud att finnas. Gardell skriver: "Gud älskar oss inte för att vi förtjänar det, utan för att vi behöver det." Och Gardell uppmanar oss att se oss omkring i vår närhet och i samhället där det utan att det syns finns människor som är döende, som blivit våldtagna, sönderslitna, trampade på och slagna och sådana som gjort sina närmaste så illa att det skulle vi inte vilja veta men för alla gäller att våga ta steget utför stupet och överlämna sig till Guds kärlek och Gardell konstaterar att det måste ha varit bland det modigaste han gjort, att ta steget och bara hoppa rätt ut i det okända.

Utmärkande för Kärlekens Ande enligt författaren Wilfrid Stinissen är viljan att förvandla allt till kärlek, vilket sker med största diskretion, utan att anmäla sig och säga sitt namn. Det slår mig med tanke på titeln på min kommande bok I namn av kärlek att den falska kärleken talar vitt och brett om sig, vill synas och kallar sig kärlek medan den verkliga kärleken är lågmäld, självklar och anspråkslös. I det tysta, på tvärs med tidsandan, pågår en rörelse av genuina och innerliga kontakter mellan människor och mellan djur och människor.

Paulus försöker i Galaterbrevet förklara den helige Andes egenskaper och dess frukter, i oss och mellan oss: kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning. Något som kommer successivt av sig själv. "Inte genom yttre ansträngning och blind disciplin utan genom att våga lite på att vi är burna." säger Johan Bonander i sin installationspredikan.

Poeten Marina Tsvetajeva ställer frågan: "Kärleken – och Gud. Hur kan de två sjungas samman?" För egen del har jag haft två visioner av just kärlek i mitt liv. Alltså starka upplevelser av gudomlig, andlig, transcendent genomgripande kärlek. Jag minns dessa tillfällen oerhört tydligt, de är som

fastbrända men omöjliga att beskriva med ord. Den första rör kärleken till mitt nyfödda barn. När jag, precis hemkommen från BB, stod med henne i famnen tänkte och kände jag att: Så här liten har också jag varit och värd att älskas. Så här små har vi alla varit och värda att älskas, oavsett om vi blivit det eller inte.

Nästa tillfälle inföll trettio år senare när jag stod i mitt sov- och arbetsrum med fönstret ut mot hav och horisont och med hela min varelse förnam att jag var älskad. Älskad av Gud. Det låter kanske enkelt och är det just då. Men trots erfarenheten av Gudskärleken innebär det fortsatta livet en ständig hopplöshet.

Att lämna över till Kärlekens ande, sluta anstränga sig, ge upp den fäfänga strävan efter kontroll och låta det som ska ske ske. Helt enkelt, vilket är så svårt, att släppa taget om sig själv – det är en process som kan ta tid och ge ångest då det en gång fanns starka skäl till att kontrollen byggdes upp.

Av min första kärlek när jag var mycket ung fick jag en guldkedja med ett litet ankare, hjärta och kors. Visste då att dessa symboliserar tro, hopp och kärlek men inte att de också representerar den treenige Guden. Att den treenige Guden bor i vårt innersta uttrycker den spanske poeten och mystikern Johannes av Korset (1542 - 1591) i sin lyrik. Men Gud är alltid dold som i tredje strofen av Själens sång i översättning av Hjalmar Gullberg.

***Bort i en natt av lycka
så dold att ingen ser mig eller frågar
och andra ljus ej smycka
de blinda steg jag vågar,
än det som styr mig och i hjärtat lågar.***

Vi har nu återupptagit traditionen att även i Fryksände församling bjuda in till konfirmandjubileum. 1954- och 1964-års konfirmander sammanstrålade i högmässan 1:a advent. Därefter väntade samkväm i församlingshemmet med många minnen och skratt. Nästa jubileum planeras till september i år.

1954-års konfirmander i Fryksände

1964-års konfirmander i Fryksände

Foto: Linda Skoglund

1954-års konfirmander i Vitsand

Jan Eklund, Olle Bergkvist, Ingela Älvskog, Solveig Emanuelsson, Leif Gustavsson, Gerd Bönström, Anita Persson, Maj-Britt Rattfält

1964-års konfirmander i Vitsand

Kennet Bergkvist, Tomas Johansson, Ingela Älvskog, Elisabet Skoglund, Lars-Åke Larsson, Lisbet Broberg, Margit Lind, Inga-Greta Lindblom, Solveig Forsudd

Foto: Yderstigs Bild

Gudstjänster i påsk

(Med reservation för ev. ändringar)

FRYKSÄNDE

Skärtorsdag 2 april

kl. 19.00 SKÄRTORS DAGSMÄSSA
Kerstin Herbertsson, Katharina Hieke

Långfredag 3 april

kl. 11.00 LÅNGFREDAGSGUDSTJÄNST
Ingela Älvskog, Katharina Hieke, Kyrkokören

Påskafton 4 april

kl. 23.00 PÅSKNATTSMÄSSA
Johan Bonander, Lena Persson-Måwe,
Karin Löwestam-Öberg,
Ungdomskör och konfirmander medverkar

Påskdagen 5 april

kl. 11.00 HÖGMÄSSA
Kerstin Herbertsson, Katharina Hieke,
Kyrkokören

Annandag påsk 6 april

kl. 11.00 HÖGMÄSSA
Keinth Lundquist, Katharina Hieke

LEKVATTNET

Skärtorsdag 2 april

kl. 19.00 SKÄRTORS DAGSMÄSSA
Keinth Lundquist, Karin Marstorp

Långfredag 3 april

kl. 15.00 EKUMENISK GUDSTJÄNST i Missionshuset,
Keinth Lundquist, Lena Persson-Måwe

Påskdagen 5 april

kl. 15.00 UPPSTÄNDELSEMÄSSA
Keinth Lundquist, Lena Persson-Måwe

Annandag påsk 6 april

kl. 15.00 Märbacka skolhus,
Keinth Lundquist, Katharina Hieke

VITSAND

Skärtorsdag 2 april

kl. 19.00 SKÄRTORS DAGSMÄSSA
Ingela Älvskog, Birgit Jöhnsson

Långfredag 3 april

kl. 15.00 LÅNGFREDAGSGUDSTJÄNST
Ingela Älvskog, Katharina Hieke

Påskdagen 5 april

kl. 15.00 HÖGMÄSSA
Kerstin Herbertsson, Katharina Hieke

Annandag påsk 6 april

SAMMANLYST

ÖSTMARK

Skärtorsdag 2 april

kl. 19.00 SKÄRTORS DAGSMÄSSA
Jarl Eltenius, Lena Persson-Måwe

Långfredag 3 april

kl. 11.00 LÅNGFREDAGSGUDSTJÄNST
Johan Bonander, Lena Persson-Måwe

Påskdagen 5 april

kl. 11.00 UPPSTÄNDELSEMÄSSA
Keinth Lundquist, Lena Persson-Måwe

Annandag påsk 6 april

kl. 15.00 TEMAGUDSTJÄNST Påskspel,
Johan Bonander, Lena Persson-Måwe

Från orgel till piccola

Wermland Operas orkester på skolkonsertturné i länets kyrkor

Wermland Opera har under många år regelbundet gjort föreställningar för barn och familjer och turnerat i hela länet för att låta skolbarnen ta del av musiken. Om den aktuella turnén skriver Wermland opera på sin hemsida så här:

Det är en fantastisk upplevelse att få lyssna till en kyrkororgel när den används med hela sin kapacitet! Ett mäktigt ljud som både hörs och känns ända ner i tårna.

Det är inte alla som haft möjlighet att få höra detta och därför känns det både roligt och viktigt att kunna presentera en skolkonsert där stor del av fokus läggs just på orgeln. Men när Wermland Operas orkester kommer på besök följer givetvis hela orkestern med, så det blir också en presentation av orkesterns alla blås- och stråkinstrument.

Under konsertens gång dyker den lilla kyrkråttan upp. Hon ställer nyfikna frågor till konsertmästaren och organisten om hur en orgel fungerar och vilka instrument som finns med i orkestern. Det hela resulterar i en liten workshop där

barnen får sjunga med i en sång de väl känner till. Konserten varar ca 40 minuter. Efter konserten får barnen med vårt fina material om orkestern och orgeln.

På tisdag 28 april är det då dags för Torsbys treor ska få ta del av både musik, info om instrumenten och en del överraskningar.

Denna skolföreställning baseras på historien om kyrkråttan som hälsar på hos kyrkans organist. Detta material har Fryksändes organist Katharina Hieke översatt från en tysk förlaga och bearbetat. På våren 2011 har vi redan träffat kyrkråttan Charlie i Fryksände kyrka i en familjemässa. Tack vare samarbetet med Wermland opera ska nu Charlies syster kyrkråttan Charlene få smyga runt bland orkestermedlemmar och orgelpipor i kyrkor i hela Värmland. Charlene är så välkommen i Torsby! I samband med skolföreställningen kommer organist Katharina Hieke även kunna erbjuda intresserade musikelever och andra barn att prova på alla fina instrument.

Artikeln är ett utdrag ur bygdeboken
"Längs Badaälven" som kommer ut i
månadsskiftet april/maj.

Siri i Bada

Text: Maigoth Eriksson Bild: Birgitta Brorson

Siri – vem var hon? Den frågan har nog ställts av många såväl Badabor som andra. Att det har någonting med kyrkan att göra och att det handlar om en mycket gammal berättelse har nog de flesta klart för sig.

De som har stannat upp inför namnet Siri litet längre, vet att det är hon som givit namnet till kapellet som finns på Fryksände kyrkogård. Kanske har man också hört att detta kapell, likasom fryksändebornas kyrkoskatt fram till 1970-talet har bekostats av avkastningen från den skog som Siri en gång donerade. Så ock att anskaffa Siri-klockan som varje arbetsdags morgon ringer som ett minne av Siris gåva.

Vem Siri egentligen var och när hon levde lär vi nog aldrig med säkerhet kunna få veta. Men i byarna kring Frykens stränder lever ännu legenden om Siri i Bada som skänkte sin skog till bygdens kyrka i tacksamhet över att Herren hade lett henne rätt sedan hon gått vilse i skogen.

Framlidne riksdagsmannen och hembygdsforskaren H E Nordström /1862 – 1967) berättar i sina efterlämnade manuskript hur han första gången fick ta del av sägnen: "Första gången jag hörde detta berättas var på hösten 1888. Sofi-Stina brukade ta in hos oss på väg till höstmärknaden. På kvällen kom körkskogen på tal: "Ja då ä den gammel utskogen te Bada. Då va e käring som skänkt'en te körka, da ho ha gått vi'lls." Och så talade hon om hur det kändes då man gick vilse.

"Andra gången som jag hörde om Siri var 1890, då jag hörde Jonas Jönsson, där ner på Hea, berätta om detta kvennfolk, som skänkt skogen te körka. Han var född 1794 i Bada och Jonas var ej så ordknapp som Sofi-Stina. Han sa att Siri ätt (ägde) halv Bada å att ho geck vi'lls på vägen hem ifrå fåboa en lördaskväll. Men på söndas moran, da ho ha hört körkklocka å kom te rätta se skänkt ho fåboställ

sett te körka." Nordström berättar vidare hur han fått höra flera versioner om Siri eller Sigrí som varit ägare till gården Väanna i Bada. Vid den aktuella tiden skulle det endast ha funnits två gårdar i Bada.

Kyrkskogen som i sekler kallats Siritegen, förekommer i skrifterna först i början av 1600-talet, men det antyds att kyrkan redan då hade hävdvunnen äganderätt till skogen. H E Nordström, som har forskat mycket kring ämnet, anser att Siri torde ha levat under 1300-talets sista decennier. Digerdöden kulminerade omkring 1350 och detta kan vara en orsak till att så få bosättningar fanns kvar i den stora bygden. Kritiska röster har påtalat det omöjliga i att Siri skulle ha hört kyrkklockans klang ända till nuvarande Lekvattnet, där Siritegen är belägen. Nordström förklarar detta med att fåboden torde ha legat inom Öneby hemman och att Siritegen skulle ha utgjort gårdens utskog.

Nordström har spunnit vidare på legenden, så som han har funnit det troligt att det kunde ha gått till.

Siri hade begett sig upp till sätern en lördagseftermiddag i september, för att hämta ost och mjölk. Trots duggregn och höstmörker återvände hon hem på kvällen. Hon gick vilse på Lirudsberget och somnade till sist under en gran. Eftersom det var under katolsk tid hölls mässa redan klockan fem på söndagsmorgonen. När Siri vaknade av den spröda klangen från kyrkklockan, gick hon mot ljudet och kom så småningom fram till klövjevägen mellan Oleby och Bada.

Väl hemkommen utlovade hon vid husandakten att skänka sin fåbod och allt vad därtill hörde till kyrkan i tacksamhet över att hon vägletts hem.

Betraktelse i påsktid

Text: Ingela Älvskog Foto: Birgitta Brorson

Den eviga frågan: Vad kom först hönan eller ägget? Visst är det fascinerande att betrakta ett ägg, studera det ingående och försöka lista ut dess hemlighet.

Det är sinnrikt utformat, förpackat i sitt eget skal. Ägget är skönt att hålla i, så länge vi håller det ömt, varsamt och försiktigt. Brister skalet blir det vasst och taggigt och lätt att sticka sig på. När vi knäcker det kan vi på en enda gång avgöra om det är friskt eller ruttet. Skalet ska inte slängas i soporna utan ges vidare ut till naturen som tacksamt tar emot gåvan och förvandlar det döda skalet till nytt liv.

Vi är mitt i påsken och mitt i livet

Som livet kan vara ibland, för många av oss, är också påsken. Det är en intensiv tid, nästan helt utan gråzoner. Vi går från bittersta sorg till ljusaste glädje. Från gråt till skratt. Från mörker till ljus. Från död till liv. Ja, påsken är som livet självt, komprimerat till några få dagar.

Skärtorsdagen som påminner oss om gemenskapen kring det uppdukade bordet i goda vänners lag, men också om Getsemanestunder när vi upplever oss som alldeles ensamma med våra bekymmer. När det verkar som om ingen finns som orkar eller vill dela bördan med oss.

Sen kommer Långfredagen. Vi har alla haft våra egna Långfredagar, eller hur? När det känns som svartaste svart, mörkaste natt, utan en enda ljusglimt i sikte. I vargimmen kan vi tänka på döden som en befriare.

Så äntligen Påskdagen

Vi har suttit inne med facit i över 2000 år. Vi vet att Jesus uppstod på Påskdagen. Vi vet att livet segrar över döden, att gråten får ge vika för skrattet, att efter det mörkaste mörka så kommer äntligen ljuset.

Påsken är den stora berättelsen där vi, du och jag, kan placera oss själva med våra liv och erfarenheter. Påskdagens stora händelse visar oss att kärleken är den stora segraren, inte genom att vi försöker ta den lätta vägen, utan genom att vi går rakt igenom det svåra.

Ja, vi vet att kärleken är den stora segraren, men vi kan ändå inte förklara hur. Och kanske är det just det som är meningen. Att vi inte har någon rationell förklaring. Vi får helt enkelt leva i detta mysterium. Det är som den eviga frågan om hönan och ägget.

Svenska kyrkan

Nu finns det möjlighet att söka
Fryksände församlings

BARN- OCH UNGDOMSSTIPENDIUM

Kyrkorådet i Fryksände beslöt den 19/1 1998
att inrätta ett stipendium enligt följande:

*"Barn- och ungdomsstipendium att utdelas till den
förening inom Fryksände församling som under
senaste verksamhetsåret haft den barn- och ungdoms-
verksamhet (ålder 6-18 år) som bäst gagnar barnens
och ungdomarnas sociala fostran."*

Ansökan ska innehålla en beskrivning av den
sökande föreningens barn- och ungdomsverksamhet.

Stipendiesumman är 5000 kr.

Ansökan sändes till:
Fryksände församlingsråd
Box 52, 685 22 Torsby

Sista anmälningsdag 10/4

Volontärer söktes

Vi behöver hjälp från frivilliga
som kan ställa upp med skjuts
från flyktingförläggningarna i
Svenneby och Fensbol till guds-
tjänsterna i Fryksände kyrka på
söndagar.

Hör av dig till Mia på telefon
070-280 99 63 om du vill hjälpa till!

Kondoleanser

Besök oss på vår expedition mån-tors
10-12 eller ring in din kondoleans på
tel 0560-272 00.

- Fryksände blomsterfond
- Svenska kyrkans internationella arbete
- för katastrofer - för trädplantering
- Svenska kyrkan i utlandet

Vitsands församling informerar

Vi har planerat in några gudstjänster på
Brockenstrand. Det gäller 12:e april och
10:e maj som alltså INTE kommer att
vara i kyrkan utan på Brockenstrand.
Tanken bakom detta är dels pastoratets
satsningar på andakter på äldreboende,
dels en slags förnyelse som vi hoppas ska
slår väl ut. Tiden är 15.00 alla gångerna
och kyrkkaffe ingår.

Svenska kyrkan
FRYKSÄNDE PASTORAT

Låt själen vila en stund mitt på dagen och njut!

Vi vill erbjuda alla musikintresserade att
ta del av ca 20 min orgelmusik i Fryksände
kyrka alla jämna tisdagar kl 12.12.

Det blir en skön blandning av musikstilar och en
och annan gång kommer du få tänka "oj, kan man
spela det här på orgeln?" Det går bra att lägga sig i
en kyrkbänk, eller vandra runt under musiken och
utforska kyrkorummet.

Du är välkommen att anmäla önskemål om dina
personliga musikaliska favoriter (senast en vecka
innan) till organist Katharina Hieke. Det går att
önska det mesta!

Vi kommer även testa samordning med sopp-
lunch samt olika aktiviteter under tisdagar i för-
samlingshemmet och prostgården.

Välkommen!

VAR MED OCH **UTROTA HUNGERN!**

ATT ALDRIG VETA NÄR DU SKA FÅ ÄTA IGEN. DEN KÄNSLAN.

Varje dag vaknar 800 miljoner människor till en verklighet där maten aldrig räcker. Ett liv där hungern alltid är närvarande, och där kampen för att få äta aldrig är över. Varje dag dör tusentals barn på grund av undernäring och brist på mat. Det är oacceptabelt. Ge din gåva idag!

MAT ÄR EN MÄNSKLIG RÄTTIGHET – Hunger grundar sig i fattigdom. Genom att minska fattigdom och ge fler människor möjlighet att försörja sig minskar hungern.

NÄR HUNGER MINSKAR ÖKAR JÄMSTÄLLDHET – När kvinnor får en inkomst och deras ställning stärks minskar inte bara den egna familjens hunger. Ofta påverkas hela samhället positivt, jämställdhet och samarbete ökar och fler barn får gå i skola.

KLIMATFÖRÄNDRINGAR ÖKAR HUNGERN – Allt extremare väder förstör skördar och orsakar missväxt. Detta drabbar självförsörjande jordbrukare hårdast, och innebär att människor som redan lever på gränsen inte längre kan försörja sig.

Alla människor har rätt till mat. Svenska kyrkan stödjer projekt över hela världen så att fler människor ska kunna skapa sin egen försörjning. **Ge en gåva och utrota hungern!**

GE EN GÅVA SOM:

- När människor som nästan ingen annan når
- Ger människor möjlighet att själva ta sig ur en svår situation
- Stödjer lokala partners och verkar på gräsrotsnivå
- Stärker människors rätt till mat, inkomst, trygghet, utbildning, hälsa och tro

” När det var som svårast brukade jag knyta min själ hårt i midjan för att inte känna hungern. Och det gjorde mig så arg. Jag vill klara mig själv. Jag var oerhört glad när jag fick vara med i projektet och helt inställd på att jag skulle ändra mitt liv. Idag har jag gjort det.

Bizuneth Fentaw, 53 år

Vill du veta mer om Svenska kyrkans internationella arbete och hur fler människor kan skapa sig en trygg framtid?

– Läs mer på svenskakyrkan.se/fastekampanjen

FOTO: MAGNUS ARONSON/IKON

TURUNESH ASSEN ANAGAW Samarbete och två getter minskade hungern

Självhjälpsgruppen och två getter gav Turunesh Assen Anagaw i den etiopiska byn Robbit möjlighet att ta sig och sin familj bort från hungern. Det gav henne en möjlighet att spara och låna pengar för att kunna investera i familjens jordbruk och barnens skolgång. Getterna betalade hon av med två killingar. Sedan har hjorden växt och idag har familjen också kor och oxar. Som komplement till jordbruket har de även en grönsaksodling.

FOTO: MAGNUS ARONSON/IKON

”Jag går i tredje klass. Mitt favoritämne är matte, och jag vill gärna bli läkare när jag blir stor. När jag inte är i skolan hjälper jag min mamma eller leker med mina vänner. Jag äter tre gånger om dagen, oftast injera och churro. Kött äter vi bara till fest. Ibland finns det frukt och jag gillar mango bäst.” Medina, 10 år

TACK FÖR DIN GÅVA – DEN FÖRÄNDRAR FRAMTIDEN!

Svenska kyrkans internationella arbete kontrolleras av Svensk insamlingskontroll, vilket garanterar att dina pengar används på rätt sätt.
Plusgiro 90 01 22-3 och 90 20 40-5, bankgiro 900-1223

PlusGiro Meddelande till betalningsmottagaren		INBETALNING/GIRERING B Kod 1	
K929		Till PlusGirokonto 90 01 22-3	
<p>JAG VILL UTROTA HUNGERN</p> <p> ☐ 100 kr ☐ 200 kr ☐ 500 kr ☐ Valfritt belopp </p> <p>Fyll i ditt belopp här</p>		Betalningsmottagare (endast namn) Svenska kyrkan INTERNATIONELLT ARBETE	
OBS! Vid betalning via internet, fyll i koden K929 i meddelandefältet. För att du ska kunna få information om vårt arbete sparar vi ditt namn och din adress efter din inbetalning.		Avsändare (namn och postadress)	
Från PlusGiro/personkonto (vid girering)		Svenska kronor	
#		öre	
#		9001223#06#	

FRYKSÄNDE

Döpta

2014

14/12 LOVA Märta Elvira Johannesson

26/12 LEONEL Nils Jonatan Berg

2015

24/1 IVAR Bengt Erik Axelsson-Söderlind

31/1 Per OLIVER Nilsson

31/1 Ewa TYRA Johannesson

14/2 ALFONS Harald Ejnar Ollén

21/2 Ragnar Tore JOHANNES Axelsson-Holöien

Herre Gud, bevara dem i Ditt förbund

och välsigna dem nu och till evig tid.

Amen.

Avlidna

2014

24/11 BARBRO Kullgren, Nya Torget 81 år

29/11 Karl Philip JOAKIM Westberg, Mårbacken 20 år

1/12 Gustaf ÅKE Davidsson, Valbergsvägen 89 år

4/12 VIVI-ANN Larsson, Prosgårdsvägen 79 år

10/12 NILS Einar Forsman, Åsgatan 84 år

16/12 Henning HARALD Hedlund, Altahrvägen 82 år

19/12 Sten ÅKE Georg Sundqvist, Berggårdsvägen 87 år

20/12 LISA Bergman, Önnerudsvägen 84 år

27/12 Karl Birger INGVAR Lundell, Bergbyvägen 87 år

2015

5/1 SIGNE Helena Englund, Lindenvägen, 86 år

8/1 Erik ARNE Gripö, Smedserud 76 år

12/1 Kerstin BIRGIT Karolina Lunde, Ganterud 85 år

14/1 ROLF Uno Nordlin, Svenneby 71 år

16/1 ALF Evert Wiktorsson, Mastkärr 78 år

16/1 Erland INGEMAR Jönsson, Lövsåsvägen 90 år

25/1 EBBA Astrid Maria Nilsson, Biografgatan 90 år

11/2 ELSY Kirsten Helene Larsson, Valbergsvägen 94 år

13/2 Bengt SÖREN Grigholm, Framgårdsvägen 69 år

19/2 Gösta FOLKE Boss, Graneviksvägen 89 år

22/2 Karl BERTIL Jönsson, Murar pers väg 82 år

Herre, skänk dem som sörjer Din tröst och Ditt ljus

och låt oss alla en gång få gå in i Din eviga glädje.

Amen.

LEKVATTNET

Döpta

2015

22/2 NELLY Anna Erika Zetterberg

Herre Gud, bevara dem i Ditt förbund

och välsigna dem nu och till evig tid.

Amen.

Avlidna

2015

6/1 Ely ANITA Rådström, Torsby 69 år

11/1 Karin MAJ-BRITT Johannesson, Torsby 77 år

Herre, skänk dem som sörjer Din tröst och Ditt ljus

och låt oss alla en gång få gå in i Din eviga glädje.

Amen.

VITSAND

Döpta

15/2 PONTUS Emil Folke Jansson

Herre Gud, bevara dem i Ditt förbund

och välsigna dem nu och till evig tid.

Amen.

Avlidna

2014

29/12 MIRJAM Linnéa Henriksen, Överbyvägen 70 år

29/12 KURT Ingemar Svensson, Torsby 86 år

2015

2/1 Klas ÅKE Sixten Olsson, Överbyn 84 år

8/1 Dagmar LOVISA Karolina Johannesson, Skoghäll 85 år

16/1 HASSE Hans Olov Olsson, Aspevägen 79 år

26/1 TORE Olof ÖSTEN Olsson, Lindenvägen 79 år

Herre, skänk dem som sörjer Din tröst och Ditt ljus

och låt oss alla en gång få gå in i Din eviga glädje.

Amen.

ÖSTMARK

Döpta

2014

13/12 Lisa ELSA Cecilia Berglund

Herre Gud, bevara dem i Ditt förbund

och välsigna dem nu och till evig tid.

Amen.

Avlidna

2014

12/12 Alf GUNNAR Olsson, Larstorp Kläggstranden 82 år

Herre, skänk dem som sörjer Din tröst och Ditt ljus

och låt oss alla en gång få gå in i Din eviga glädje.

Amen.

I år var Jesus en hon

Text och foto: Keinth Lundquist

Julottan i Lekvattnets församling firades i år med en levande julkrubba. Jesusbarnet spelades i år av lilla Nelly.

De senaste åren har vi haft en levande Julkrubba om det har funnits ett nyfött barn i församlingen, vi har då frågat familjen om de velat ställa upp som Josef och Maria och tåga in med "Jesusbarnet", och hittills har det fungerat utmärkt.

Vi har haft några Jesusbarn och i år så fick Jesus vara en hon. Hans-Erik Karlsson och Karolina Zetterberg tågade in med sin nyfödda dotter Nelly.

Det blir en mycket speciell stämning då den heliga familjen skrider in med barnet under julevangeliets läsning och när Stilla natt spelas.

De tågar in och sätter sig i den stora julkrubban, lägger sitt barn i krubban. Där sitter de under Julottan med barnet

liggandes i krubban med halm och man blir flyttad tillbaka till tiden för Jesu födelse.

Den fina julkrubban har vår vaktmästare Arne Strandberg och hans bror Erik snickrat ihop.

Efter julottan så är alla julottebesökare hjärtligt välkomna upp till Skoterstugan där Janne och Viktor Olsson hälsade kaffesugna gäster välkomna med en sprakande eld i kaminen.

Under Trettondag jul firades familjegudstjänst med julfest, då fick även den heliga familjen besök av de tre vise männen, gestaltad av fjolårets konfirmander, Emma Jakobsson, Viktor Olsson och Mattias Eriksson.

FRYKSÄNDE PASTORAT

Pastorexpeditionen 272 00
Anna-Lena Yderstig, Kyrkoskrivare
Besöksadress: Kyrkogatan 26
Postadress: Box 52, 685 22 Torsby
E-post: fryksande.pastorat@svenskakyrkan.se
Hemsida: www.fryksandepastorat.se
Öppettider: Måndag-torsdag kl. 10.00-12.00

KYRKOHERDE

Johan Bonander 272 01
Östmarks prästgård 200 13

KOMMINISTRAR

Ingela Älvskog 272 02
Keinth Lundquist 070-606 41 03
Kerstin Herbertsson, vik. 070-692 29 29
Peter Styrman, tjänstledig

DIAKONER

Eva Bonander 272 09
Eva Zakrismark 272 06
Karin Lövestam-Öberg 070-671 39 61
Inger Hjalmarsson, projektledare 070-375 41 87

MUSIKER

Musikexpeditionen 272 10
Katharina Hieke, organist 070-280 91 88
Lena Persson Måwe, kantor 210 62, 272 17
Birgit Jöhnsson, vik. kantor 070-296 37 07

INFORMATION

Birgitta Brorson 070-236 20 54
Margareta Löwenspets 272 04

KYRKOFÖRVALTNING

Elisabeth Johnsson, kyrkokamrer 272 14
Marie Nilsson, kyrkokamrersassistent 272 03

KYRKOGRÄDSFÖRVALTNING

Lars Wikström, kyrkogårdsmästare 272 07
Kyrkogatan 26 070-53101 64

FRYKSÄNDE FÖRSAMLING

Lisbeth Kanth, vik. kyrkovaktmästare 070-691 81 64
Anna-Karin Jönsson, församlingsvärdinna 272 15
Margit Johansson, lokalvärdare 130 96
Mia Järnry, praktikant 070-280 99 63
Församlingshemmets kök 272 05
Blomsterfonden 272 00

LEKVATNETS FÖRSAMLING

Arne Strandberg, kyrkovaktmästare 0730-54 45 92
Kyrkan/Församlingshemmet 501 01
Blomsterfonden, Bertil Johansson 501 31

VITSANDS FÖRSAMLING

Lars Olsson, kyrkovaktmästare 070-304 57 36
Roland Nilsson, kyrkovaktmästare 070-304 57 36
Blomsterfonden, Arnold Mattsson 423 09, 310 75

ÖSTMARKS FÖRSAMLING

Kyrkovaktmästare Stig Norman 070-595 73 56
Församlingshemmet 200 59
Bokning av församlingshemmet, May Eriksson 201 38
Emilia Urtti, lokalvärdare 203 46
Blomsterfonden, Maj-Lis Haglund 210 09

KYRKORÅDETS ORDF.

Fryksände pastorat: Rune Mattsson 132 82

FÖRSAMLINGSRÅDETS ORDF.

Fryksände, Johnny Jansson 715 36
Lekvattnet, Inga-Britt Keck Karlsson 520 50
Vitsand, Barbro Ström 072-234 00 46
Östmark, Roger Ericsson 070-693 62 69